

Προκειμένου περί της συστάσεως τοῦ ἐν Λαρίσῃ Ἐφετείου, εἰς πρωτοδικῆς :

— Ἐπειδὴ διὰ τοὺς Ἐρέτας δὲν ὑπῆρχε Κυπαρισία κατεσκευάσθη ἡ Λάρισα.

Ἐλέγετο ὅτι ὁ Ροντήρης διορίσθη καθηγητῆς ἕνεκα τῶν συγγραμμάτων του. Καὶ εἰς :

— Ἐνεκα αὐτῶν ἴσα ἴσα ἔπρεπε νὰ μὴ διορισθῇ ποτέ.

Φαντασθῆτε ὅτι τὴν αὐτὴν ἡμέραν τοῦ διορισμοῦ τοῦ Ροντήρη τὸ Ἐθνικὸν Πνεῦμα διεκήρυττε ὅτι ὁ Κοιμουνδούρος ἔχει ἀπόφασιν νὰ **καθαρίσῃ** τὸ Πανεπιστήμιον.

Ὁ εὐφυστάτος σατυρικός μας ἔλεγε:

— Μετὰ τὸν διορισμὸν τοῦ Ροντήρη πρέπει νὰ διορισθῇ καὶ ἄλλος τις, καθηγητῆς τῆς Ἑρμηνευτικῆς, ἰδρυμένης τῆς ἑδρας χάριν τῶν παραδόσεων τοῦ Ροντήρη.

Καὶ ὅμως ἐπέρασε καὶ ὁ διορισμὸς αὐτὸς μόνον μὲ ἐν πτέρνισμα τῆς **Παιδαγωγείας**, ἡ ὁποία περὶ τοῦ ἄλλου διορισθέντος καθηγητοῦ δὲν εἶπε οὐδὲ λέξιν.

Εἰς τὸ γραφεῖον τῆς φαίνεται, ὅτι οὐδεὶς εὐρίσκεται ἀξίων θέσιν καθηγητοῦ ἱστορίας.

Ἡμεῖς περὶ τοῦ ἄλλου αὐτοῦ διορισμοῦ τοῦτο μόνον λέγομεν:

Τὸν κ. Τζιζανόπουλον διεδέχθη ὁ κ. Πατσόπουλος.

Προκειμένου περί τοῦ διορισμοῦ τοῦ Πατσόπουλου:

— Ὁ Λάμπρος εἰς τὴν περίστασιν αὐτὴν ὑπῆρξεν οἰκόπεδον καταπατηθὲν ὑπὸ τῆς συμμορίας.

Τὴν περιγραφὴν τοῦ ἀνακτορικοῦ χοροῦ τῆς α. τοῦ

ἐτους ἀφίνομεν εἰς τὴν *Διάπλαισιν τῶν Παίδων* ... Εἰς τὸ cotillon εἶχε καταντήσῃ πλέθ. bal d'enfants.

Αὐτὸς ὁ χορὸς, ὁ ὅποιος εἶτο ἄλλοτε—καὶ εἶναι—ὁ μόνος ἐπίσημος πρέπει νὰ προσκαλῶνται μόνον οἱ ἔχοντες δημ. ὅπωςδήποτε τίτλον, ἐπαρεγερμίσθη ἐφέτος ὁ bebe, χάρις εἰς τὸν Χαδζή-Πέτρον, ὅστις ἔκο κλητήρικ. Καὶ τί προσκλητήρια! Μὲ γράμ. καγγούρες μασκότ! Μὰ τέλος πάν. κυτὸς ὁ Χαδζή-Πέτρος ὅλαις ταῖς δουλειαῖς θὰ ταῖς ἀμνη;

Κάπου ἀνεγνώσαμεν ὅτι συνεστήθη νέος πολιτικὸς σύλλογος *Ἀνατολικὴ Ὀμοσπονδία*. Ὅταν μᾶθῃτε ὅτι ὁ σύλλογος οὗτος ὑπῆρχε πρὸ τριετίας, ὅτι ἦτο ὁ γελοῖος ἐκεῖνος μυστικὸς κύκλος τοῦ γελοιωδέστερου *Ῥήγα*, ὅτι ἦτον ἐκεῖνος ἐντὸς τοῦ ὁποίου μὲ τρόπον καὶ ὑπὸ διαφόρους συμπαθητικὰς προφάσεις συχνὰ πικναὶ ἀφαιμάξεις τοῦ βαλκαντιῦ τῶν μελῶν ἐγίνοντο, ὅτι ἀποτελεῖτο ἀπὸ τὸν Στούπην, Κατσίμπαλην καὶ τὴν λοιπὴν παρέαν, θὰ ὁμολογήσετε ὅτι τοῦτο τὸ κοινὸν ἔχει μετὰ τῆς Ἀνατολῆς ἢ Ὀμοσπονδίας των, ὅτι ἀποτελεῖται ἐξ εὐνούχων.

Καὶ ἐπειδὴ ὁ λόγος περὶ Κατσίμπαλην, καλὸν εἶναι νὰ μᾶθῃτε, πῶς παρεδέχθη ὅτι εἶναι λιβελλογράφος. Ἐνθυμεῖσθε ὅτι ὁ διανομεὺς τῶν κατὰ τὰς ἐκλογὰς λιβέλλων ὡμολόγησεν ἐν τῇ εἰσαγγελίᾳ, αὐτὸν ἐργάτην τῶν λιβέλλων, τὴν αὐτὴν ὥραν κατ' ἣν ὁ πιλοπόλης μετὰ πρωταφανοῦς θρασυτήτος ἤρνετο τὸ ἀνακτορικὸν ἔργον του ἐνυπογράφως διὰ τῆς *Παιδαγωγείας*. Ἡμεῖς τὸν προσεκαλέσαμεν νὰ τὸ διαψεύσῃ καὶ ἐσιώπησεν. Ἐλέγομεν μάλιστα τότε ὅτι ἐνησχολούμεθα μὲ αὐτὸν μόνον διότι ἐγινε

Ο ΑΝΗΡ ΚΑΙ Η ΓΥΝΗ

ὑπὸ

ΦΥΣΙΟΛΟΓΙΚΗΝ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΟ-ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΝ
ΕΠΟΨΙΝ.

Οἰαδήποτε καὶ ἂν ἦτο ἡ σχέσις τῶν ἀνδρῶν πρὸς τὰς γυναῖκας κατὰ τοὺς προϊστορικοὺς χρόνους, εἴτε δηλαδὴ ὑπῆρχεν ἡ κοινογαμία, ὡς παραδέχεται ὁ Lubbock, εἴτε μὴ, ὁ ἀγὼν μεταξὺ τῶν ἀνδρῶν διὰ τὰς γυναῖκας ὑπῆρξε πάντοτε, διὰ τὸν λόγον ὅτι ἡ ἐκλογὴ τοῦ φύλου, ἡ προτίμησις δηλαδὴ τοῦ ὀραίου, εἶνε ἐμφυτον εἰς τὸν ἄνθρωπον, οὐχὶ δὲ ὀλιγώτερον καὶ εἰς τὰ ζῶα. Πρὸς δὲ τὸ φαινόμενον τοῦτο τῆς πάλης διὰ τὴν γυναῖκα παρατηρεῖται ἔτι καὶ νῦν εἰς μέγαν βαθμὸν παρὰ τοῖς διαφόροις ἀγρίοις ἢ ἡμιαγρίοις λαοῖς· παρὰ τοῖς βαρβάροις ἔθνεσιν ἢ καὶ ἐν αὐτῇ τῇ Εὐρώπῃ ἔθιμά τινα κατὰ τὸν γάμον ὑπομιμνήσκουσι τοὺς ἀγῶνας καὶ τοὺς κινδύνους. οὗς κατέβαλλεν ὁ ἀνὴρ πρὸς ἀπόκτησιν τῆς γυναικός.

Οἱ εἰς τινὰς πόλεις τῆς Τουρκίας συμβαίνει τὸ ἐξῆς

ἀστεῖον ἐπεισόδιον κατὰ τὸν γάμον. Ἡ νύμφη ἐγκλείεται μετὰ πολλῶν ἄλλων νεανίδων εἰς τι δωμάτιον κλειόμενον ἐρμητικῶς τὴν θύραν, ὃ δὲ γαμβρὸς μετὰ φίλων του τινῶν νέων κάμνει ἔφοδον εἰς τὸ δωμάτιον θραύει τῇ βοήθειᾳ τῶν φίλων του τὴν θύραν ἀρπάζει τὴν μνηστῆν του καὶ τὴν ὀδηγεῖ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν. Παρὰ τοῖς Ἀυστραλιανοῖς ἡ γυνὴ εἶνε ἀφορμὴ διηνεκῶν πολέμων μεταξὺ τῶν διαφόρων φυλῶν· παρὰ τοῖς Ἰνδοῖς τῆς βορείου Ἀμερικῆς ὁ Hearne λέγει, ὅτι διὰ νὰ κατέχῃ εἰς ἀνὴρ μίαν γυναῖκα, πρέπει αἰωνίως νὰ παλαίῃ κατὰ ἑξήρου τινος, ὅστις ἐπεθύμησε τὴν γυναῖκά του. Κατὰ τὸν Darwin ἐπίσης οἱ Guanans φυλὴ τῆς Ν. Ἀμερικῆς οἱ νέοι δὲν νυμφεύονται πρὸ τοῦ 21 ἔτους τῆς ἡλικίας των, διότι δὲν ἔχουν τότε τὰς ἀπαιτούμενας δυνάμεις διὰ νὰ υπερασπίσῃ τὴν γυναῖκά των.

Τὸ αὐτὸ παρατηρεῖται εἰς ὅλην τὴν ζωολογικὴν κλίμακα, πάλιν δηλαδὴ πρὸς κατοχὴν τοῦ θήλεος.

Ἡ πάλη αὕτη ἡ γινομένη ἀναγκάτως μεταξὺ τῶν ἀνδρῶν ἐπιφέρει πλεῖστα ἀποτελέσματα, τὰ ὁποῖα ἐκ πρώτης ὄψεως δὲν δύναται τις νὰ φαντασθῇ. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀνδρῶν κατὰ τὰς μάχας ταύτας βεβαίως ἐλαττοῦται κατὰ τι· πρὸς δὲ ἡ μυϊκὴ δύναμις, τὸ ἀνδρικὸν σθένος καὶ ἡ πολεμικὴ ὁρμὴ ἀναπτύσσονται κατ' ἀνάγκην. Ἐκαστος γνωρίζει ὅτι ἡ συνεχὴς ἐκθεσις εἰς κινδύνους καθ-

πρόεδρος τοῦ Ἐμποροβιομηχανικοῦ συλλόγου. Τώρα ἀνε-
γνώσαμεν ὅτι παρητήθη ἀπὸ τὸ ἀξίωμα. Ἀλλ' ἐξητά-
σαμεν καὶ ἐμάθομεν ὅτι οὐδέποτε τὸ ἔλαβε καθόσον ἐψη-
φίσθη μόνον ὑπὸ 30 μελῶν ἐν συνεδριάσει, οὐχὶ ἐν ἀπαρ-
τίᾳ, τοῦ συλλόγου τούτου ἀριθμοῦντος ὑπὲρ τὰ τριακό-
σια μέλη. Καὶ τώρα ὅτε οὔτε αὐτὸ τὸ ἀξίωμα ἔχει τὸν
ἀφίνομεν μέσα εἰς τὰ καπέλλα του μουντζουρωμένον, με-
τὸν Ὀλύμπιον ἐκ δεξιῶν καὶ τὸν Στούπην ἐξ εὐωνύμων.

Εἰς τὰ Γεννεθλία τῆς.

Τί κόσμος, τί φωτοστολή, τί λούλουδα καὶ τί χαρά·
Ὅλα μαζὶ κυκλώνανε τὴν κόρη τὴν εὐγενική,
Κ' ἐκείνη μεσ' τὴν εὐμορφίᾳ ἔντυμένη τὴν παρθενική,
Φαίνονταν πῶς γεννιώτανε στὸν κόσμ' ἀκόμα μιὰ φορά.

Παιδί ἀκόμη ὡς ἐχθὲς ἡ κορ' ἡ τόσῳ ντροπαλή
Τώρα δὲν τρέχει δὲν πηδᾷ, καὶ σκέπτεται ὅταν μιλῇ.

Κόρη χρυσή! χαμήλωσε τὰ μάτια σου τὰ γαλανά·
Στὸν οὐρανὸ μας Χερουβὶμ μόνο, δὲν φτερουγίζουν·
Ὁ ἥλιος εἰς τὴν πλάσι μας χύνει φωτιαῖς παντοτεινά·
Κόρη, τὰ μάτια σου σκυφτὰ γιατί...φωτιαῖς σκορπίζουν.

Παιδί ἀκόμη ὡς ἐχθὲς, ἡ κορ' ἡ τόσῳ ντροπαλή
Τώρα δὲν παίζει δὲν γελᾷ, καὶ σκέπτεται ὅταν μιλῇ.

Παιδί.

Ἡ Πρωτοχρονία μας.

Τόσον ψυχρὰ μοὶ ἐφάνη ἡ παραμονὴ τῆς πρωτοχρονιάς,
ὥστε ἐπεθύμησα νὰ συνέπιπτεν ἐκείνην τὴν ἡμέραν ἢ ἐκ
Γόρτυνος ἀφίξις τοῦ κ. Δηλιγιάννη. Τουλάχιστον θὰ εἶ-
χομεν περισσότερα συρίγματα.

Καὶ ὅμως κινήσεις ὑπῆρχεν. Αἱ κυρίαί, αἱ δεσποινίδες,
ἡ παιδοῦλες, οἱ κύριοι, οἱ νέοι, οἱ νεανίαί, τὰ παιδά-
κια, τὰ γεροντοπαλλήκαρα, ὅλοι ἡγόραζον κᾶτι ἢ ἐθαύ-
μαζον κᾶτι.

Πρὸ τῆς βιτρίνας τοῦ Μαΐφαρτ, ἴστατο ληστρική συμ-
μορία... καρδιῶν μετὰ τὴν ἀρχιλήστην τῆς, ἀπόσπασμα
χαρμεῖου μετὰ θεσπεσίαν σουλτάναν ἐπὶ κεφαλῆς, ἀξίζου-
σαν χιλίους στίχους Μυσσέ, σύμπλεγμα κεφαλῶν καλλι-
τεχνικῶν, ἐκάστη τῶν ὁποίων ἠδύνατο νὰ χρησιμεύσῃ
ὡς πρότυπον εἰς τὸν Ραφαήλ ἢ τὸν Βάνδυκ, γύρω μίξες,
καλλιτεχνικωτέρας ὧλων, ἢς ἡ κάτοχος ὁλόσωμος ἐφαί-
νετο ὡς ζῶν ἔργον τοῦ Κανόβα. Καὶ ἐγὼ βλέπων ἔσθωθεν
τῆς βιτρίνας τὸ vis-à-vis μου αὐτὸ, ἠπατήθην, ἐνόμισα
ὅτι ἦτο ἄλλη νέα βιτρίνα τοῦ Μαΐφαρτ ἀπέναντί μου
καὶ ἠτοιμαζόμεν νὰ πωληθῇ ὁλόκληρος διὰ ν' ἀποκτήσω
μόνον τὸ μεσαῖον ἐκεῖνο ἀριστοτέχνημα.

Καὶ ὅταν ἦναψαν τὰ φῶτα, ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἠσύχα-
σαν ὅλα. Καὶ ἤρχισεν ἄλλη κίνησης, μᾶλλον βωβή, εἰς
αἰθούσας ποικίλας καὶ ὅλως διαφόρους. Χαρτοπαίγνια,
βασιλόπητες, γέλωτες, καπνοὶ, μειδιάματα, ἀπελπισίαι,
ἀγανακτήσεις, εὐφυολογίαι, διαχύσεις γλυκὰ λογάκια
καὶ γλυκύτερα ματάκια. Καὶ τὸ πρῶτ' κόπως, δῶρα,
ἐπισκέψεις, ἐπισκεπτῆρια, συλληπητήρια, ἀναστεναγμοὶ,
εὐχαί. Καὶ εἶτα τὴν ἐπομένην ψῆχος, καὶ εἶτα χιών, καὶ
ἐξαφνα αἱ Ἀθηναὶ ἐξύπνησαν χιονισμέναι τὸ ἄλλο πρῶτ',
ὡς χανοῦμισσα ἠδυπαθής, ῥιγῶσα καὶ κεκαλυμμένη με-
κατ' ἄλευκον δαντέλαν.

Blowitz.

ιστᾷ τὸν ἄνθρωπον ἀδιάφορον πρὸς αὐτοὺς καὶ γενναῖον.
Παραλείπομεν ἐνταῦθα τὸν μηχανισμόν, δι' οὗ συμβαίνει
τὸ φαινόμενον τοῦτο, διὰ νὰ μὴ ἐκταθῶμεν πολὺ.

Κατὰ φυσιολογικὸν δὲ νόμον τῆς κληρονομικότητος,
καθ' ὃν αἱ ιδιότητες αἱ κληθεῖσαι κατὰ τὴν ἔφησον ἡλι-
κίαν ὑπὸ τῶν γεννητόρων μεταδίδονται εἰς τὰ τέκνα
κληρονομικῶς κατὰ τὴν αὐτὴν ἡλικίαν καὶ εἰς τὸ ἀντί-
στοιχον φύλον κυρίως, σπανίως δὲ καὶ εἰς τὰ δύο συνά-
μα, ἔπεται ὅτι ὁ ἀρρενωπὸς χαρακτήρ μετεδίδετο μάλ-
λον εἰς τὰ ἀρρενα τῶν τέκνων, τὰ ὅποια εὐρισκόμενα
εἰς τὰς αὐτάς, καὶ σὺν τῷ χρόνῳ, ποικιλωτέρας περι-
στάσεις ἢ οἱ γονεῖς μετέδιδον τὸν χαρακτήρα τῶν διὰ
τὸν αὐτὸν λόγον εἰς τὰ ἀρρενα πάλιν τῶν τέκνων καὶ
οὕτω καθ' ἑξῆς· ἐνῷ οἱ ἀσθενεῖς καὶ νικηθέντες ἄνδρες
ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον κατεστρέφοντο ἢ ἄφρονι ὀλιγίστους
κληρονόμους τῶν ἐλαττωμάτων τῶν. Ὡστε κατ' αὐτὸν
τὸν τρόπον διετηρεῖτο καὶ δικαιωνίζετο τὸ ἦθος τοῦ ἀν-
δρός τὸ τόσον διαφέρειν τοῦ τῆς γυναικός, καὶ προκύ-
ψαν ἐκ μόνου τοῦ φυσιολογικοῦ λόγου, ὃν ἀνωτέρω ἀνε-
πτύξαμεν, τοῦ ἐνστικτοῦ τοῦ ἔρωτος δηλαδὴ.

Ἀλλὰ προστίθεται καὶ ἑτέρα ἤδη αἰτία, ἣτις θὰ ἐπι-
τείνῃ ἐτι πλέον τὴν διαφορὰν τοῦ ἦθους τῶν δύο γενῶν.
Ἡ αἰτία αὕτη εἶνε ἕτερον φυσιολογικὸν φαινόμενον, εἶνε
ὁ καρπὸς τοῦ ἔρωτος. Ὅταν ἡ γυνὴ φθάσῃ εἰς τὴν ἐν-

διαφέρουσαν ταύτην κατάστασιν, ἐννοεῖται οἰκοθεν ὅτι
δὲν δύναται νὰ παρακολουθήσῃ τὸν ἄνδρα ἀρκούντως εἰς
τὸν περὶ ὑπάρξεως ἀγῶνα, ἀφ' ἐνὸς μὲν διότι μηχανικῶς
ἐμποδίζεται ὑπὸ τοῦ νέου σχήματος τοῦ σώματός τῆς,
ἀφ' ἑτέρου δὲ ἀπασχολεῖται ἐκτελοῦσα ὅ,τι τῇ ὑπαγο-
ρεῖ τὸ μητρικὸν ἐνστικτον, φροντίζουσα δηλαδὴ, περὶ
τοῦ τέκνου· τὸ αὐτὸ φαινόμενον καὶ εἰς ὅλα τὰ λοιπὰ
ζῶα ἐπιφέρει διαφορὰν τινα καὶ ἀλλαγὴν τοῦ βίου εἰς τὰ
θήλας, ἢ μεταβολὴ δὲ αὕτη οὐχὶ ὀλίγον ἐπιδρᾷ ἐπὶ τῆς
ὅλης ἱστορίας τοῦ βίου τῶν.

Ὁ ἄνθρωπος ὅμως ὢν κατ' ὅλα ἐλεύθερος καὶ ἀποκτῆσας
ἤδη ἐν μέρει, ὡς εἵπομεν, τὴν ῥώμην καὶ τὸ θάρρος κατὰ
τοὺς διηνεκεῖς ἀγῶνάς του, μοιραίως ἔπρεπε νὰ ἀναλάβῃ
τὴν εὐθύνην καὶ τὴν διεύθυνσιν τῶν πραγμάτων· διότι
διὰ νὰ ὑπερκαψίσῃ τὴν φυλὴν, εἰς ἣν ἀνήκεν. ὤφειλε νὰ
πολεμήσῃ· διὰ νὰ νικήσῃ δὲ εὐχερέστερον ἔπρεπε νὰ κατα-
γίνηται νὰ ἐφεύρῃ τὰ τελειότερα ὅπλα· καὶ ἰδοὺ ὁ ἄνθρωπος
στρατιώτης καὶ ἐφευρέτης ἐργαλείων πολέμου· διὰ νὰ
ἐξασφαλίσῃ δὲ ἑαυτὸν ὤφειλε νὰ ἔχῃ τὰ καλλί-
τερα ὅπλα ἢ ἐργαλεῖα πρὸς ἀπόκτησιν τῆς τροφῆς, ἐνδυ-
μασίας, κατοικίας, κ.τ.λ. καὶ ἐν γένει πᾶν ὅ,τι ἀφορᾷ
τὰς πρώτας ἀνάγκας τοῦ βίου. Τὰ ἱκανώτερα καὶ θαρρα-
λεώτερα μέλη μίξες κοινότητος ἀνελάμβανον τὴν διεύ-
θυνσιν τῶν ὑποθέσεων αὐτῆς· καὶ ἰδοὺ ἐν στοιχειώδεις

ΕΥΤΥΧΙΑΙΣ

Ἦλθε κι' ὁ νέος χρόνος μὲ θόρυβο καὶ ζάλη,
χαρτιὰ 'στὸ κάθε σπῆτι, χαρτιὰ 'στὸν καφφενέ,
καὶ ὅλοι, ὅπως πέρσυ, ἐπαίξανε καὶ πάλι
ρόλινα, τέρτσο τίρο, πλακάκια, λασχενέ.
Εἰς τὰ τραπέζια ὅλοι ἐσκύφτανε σπρωγμένοι,
κι' ὅλοι τὴν ἄλλη μέρα ἔβρεθήκανε χαμένοι.

Ποιὸς κέρδισε; κανένας... ὅλοι τὰ ἔχουν χάσει,
αὐτὸς πενήντα φράγκα, ἐκεῖνος ἑκατὸ,
θυμῶναι ὁ καθένας καὶ τοῦρχεται νὰ σκάσει,
καὶ ναῦρω μία μούρη χαρούμενη ζητῶ.
Ἔβαλα μιὰ δεκάρα κι' ἐγὼ εἰς τὸν Καθβάλο,
καὶ δὲν εὐρίσκω τόπο τὰ κέρδη μου νὰ βάλλω.

Ἐγινε κι' ἡ παράτα μὲ τὰ καινούρια κράνη...
Τὰ ἴδατε ἀλήθεια; μὰ εἶναι μιὰ χαρά!
Φτοῦ! φτοῦ! κανένας ξένος νὰ μὴ μᾶς τὰ βασκάνη,
φτοῦ! φτοῦ! εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ ἄλλη μιὰ φορὰ.
Μακκάριοι ἐκεῖνοι οἱ φτερωτοὶ σπαθᾶτοι,
ποῦ καὶ μὲ κράνη τώρα θὰ μπαίνουν 'στὸ Παλάτι.

Ἐστὴν τόση εὐτυχία μᾶς ἔλειπαν τὰ κράνη,
μὰ νά! ποῦ τέλος πάντων τὰ ἔχουμε κι' αὐτὰ...
τοὺς νεωτερισμοὺς μας κανεῖς ποτὲ δὲν φθάνει,

κι' ὁ νοῦς μας εἰς τὰ πρῶτα στιγμή δὲν σταματᾷ.
Πάντα ἐμπρὸς τραβοῦμε κι' ὅλα τὰ θέμε νέα,
ἀκόμη καὶ εἰρήνη μὲ περικεφαλαία.

Τιμὴ λοιπὸν 'στὰ κράνη τ' ἀκριβοπληρωμένα,
ποῦ καὶ τὸν καραγκιόζη τὸν δείχνουν σοβαρό!
Μὰ τί καλὰ θὰ ἦταν, ἂν εἶχα κι' ἐγὼ ἓνα,
'στὸ σπῆτι μου γιὰ λοῦσο συχνὰ νὰ τὸ φορῶ.
Ἦ καὶ γιὰ τὸ κεφάλι ἃς μοῦδιναν στολίδι
τὴν περικεφαλαία τοῦ Παρασκευαίδη.

Ἐγινε κι' ὁ μεγάλος χορὸς εἰς τὸ Παλάτι,
καὶ ὁ Γλυκύτατός μας εὐρέθηκε ἐκεῖ
ὠραῖος ὅπως πάντα καὶ μὲ κοιλιὰ χορτάτη,
γεμάτος ἀρμονία, γεμάτος μουσική.
Κι' αὐτὸς ἐλαχταροῦσε τὰ πόδια νὰ 'μπερδέψη,
πρὶν ἢ Βουλὴ τὸν κάμει 'στ' ἀλήθεια νὰ χορέψη.

Κι' οἱ πρόστυχοι ἀκόμη ἐσίμωσαν 'στὸ θρόνο,
καὶ ἔφυγαν πιεσμένοι καὶ μὲ κοιλιὰ γεμάτη...
καλὸ κι' αὐτὸ ἀλήθεια ποῦ μιὰ φορὰ τὸ χρόνο
τρώει κι' ὁ κυριάρχης λαὸς ἀπ' τὸ Παλάτι.
Ἀλλὰ ἐμένα μόνο δὲν κάλεσαν 'στὸν μπάλο,
γιατ' ἔμειναν πῶς τρώω μονάχος ἓνα γάλλο.

σύστημα πολιτείας.

Διὰ τῆς τοιαύτης δὲ ἐξασκήσεως καὶ διαθέσεως τοῦ
πτωχοῦ ἤδη διανοητικοῦ κεφαλαίου τοῦ ἀνδρός, εἰς κυ-
κλοφορίαν οὕτως εἰπεῖν, τάχιστα ἠύξησε καὶ ἐπολλα-
πλασιάσθη τὸ κεφάλαιον τοῦτο διὰ νὰ ἀφίχθῃ βαθμη-
δὸν εἰς ὃν βαθμὸν σήμερον ἀφίκετο. Ἐνῶ ἡ γυνὴ δι' αὐ-
τοῦ λόγου εἴπομεν, μὴ δυναμένη νὰ ἀναμιχθῇ λίαν ἐνεργῶς
καὶ ἐπομένως νὰ λάβῃ οἰανδήποτε εὐθύνην τῶν πραγμά-
των, κατ' ἀνάγκην ἐμείνε θεατῆς, ἐνδιαφερομένη ὅμως
καὶ συγκινουμένη εἰς τὸ ἐκτυλισσόμενον ἐνώπιον αὐτῆς
δράμα, οὐ τὰ πρόσωπα ἐξ ἀνδρῶν συνίστανται.

Ὅπως δὲ ὅπως ὅμως θέατρον μὲ ἡθοποιοὺς ἄνευ θεατῶν
θὰ εἶχε τὴν σημασίαν «πρόβας» ὥστε κατὰ τοῦτο ἡ γυ-
νὴ ἔχει τὴν σημασίαν καὶ τὸν λόγον τῆς ὑπάρξεώς της,
διότι οὐχὶ σπανίως δι' αὐτὴν δίδεται ἡ παράστασις.
Ἀλλ' ἔτι κομικώτερον θὰ ἦτο ἔαν θεατὰ μόνον ὑπῆρχον
καὶ ἔχασκον ὡς χῆνες, ἡθοποιοὶ δὲ δὲν ὑπῆρχον.

Βλέπομεν λοιπὸν ὅτι ὡς ἀφετηρία τῆς ὑπεροχῆς καὶ
ἀναπτύξεως διανοητικῆς τοῦ ἀνδρός ἐχρησίμευσαν λόγοι
καθαρῶς φυσιολογικοὶ, εἰς οὓς μετὰ ταῦτα προσετέθη-
σαν ἄλλαι αἰτίαι πολυπλοκώτεραι καὶ καθαρῶς ἐξωτερι-
καί, ποικίλαι κατὰ τὰς διαφόρους περιστάσεις, προκα-
λοῦσαι τὴν ἀντίδρασιν αὐτοῦ καὶ ἐπομένως τὴν δραστη-
ριωτέραν λειτουργίαν τοῦ νευρικοῦ τοῦ συστήματος ἱ-

δίως. Αἱ αἰτίαι δ' αὗται ὅλαι ἀνήκουσιν εἰς τὸν ἐξωτε-
ρικὸν κόσμον, εἰς τὴν Φύσιν.

Ἡ Φύσις ὅσον εἶνε φίλη, τόσον εἶνε καὶ ἐχθρὰ τοῦ
ἀνθρώπου ὡς καὶ παντὸς ἄλλου ὀργανισμοῦ τὴν φιλίαν
δὲ ταύτην ἢ τὴν ἐχθραν ὁ ἄνθρωπος τὴν ἐννοεῖ διὰ τοῦ
νευρικοῦ τοῦ συστήματος. Ὅσακις ἡ Φύσις τὸν ἐρεθίσῃ
δι' ἐνὸς τῶν φαινομένων αὐτῆς τοῦ ψυχῆς π. χ. ἢ τῆς
θερμότητος τοῦ κάλλους τῆς ἀγωνίας ἢ γονιμότητος ἐνός
τόπου κτλ. εἰς τὸν ἐρεθισμὸν τοῦτον ἀντιδρᾷ ὁ ἄνθρωπος
διὰ τοῦ ἐγκεφάλου αὐτοῦ πάντοτε πρὸς ὄφελός του, καὶ
πάντοτε διδασκόμενος ὑπὸ τῶν ποικίλων περιστάσεων
περὶ τῆς καταλληλοτέρας συμμορφώσεώς του πρὸς αὐτάς.
Ἐν ἄλλαις λέξεσιν ὁ ἐξωτερικὸς ἐρεθισμὸς προκαλῶν ἀε-
νάως τὴν λειτουργίαν τοῦ ὀργάνου τῆς διανοίας, ἀνα-
πτύσσει αὐτό· διότι κατὰ φυσιολογικὸν νόμον πᾶν ὄργα-
νον λειτουργοῦν, τρέφεται καλῶς καὶ ἀναπτύσσεται τοῦ-
ναντίον δὲ ἀτροφεῖ καὶ ἐκμηδενίζεται, ὅταν δὲν ἐξα-
σκήται καὶ δὲν λειτουργῇ.

Εἰς ὅσον ποικιλωτέρας σχέσεις εἰς ὀργανισμὸς μετὰ
τῆς Φύσεως εὐρίσκεται, κατὰ τοσοῦτον ἡ τελειότης καὶ
πρόοδος αὐτοῦ ἐξασφαλίζεται· οἱ στοιχειώδεις ὀργανι-
σμοὶ καὶ τὰ εἰς τὴν κατωτάτην βαθμίδα τῆς ζωολογι-
κῆς κλίμακος εὐρισκόμενα ζῶα, ἐντὸς λίαν περιωρισμέ-
νων ὁρῶν ζωῆς, καὶ πάντοτε τῶν αὐτῶν, ζῶντα, ἐξ

ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ

5

Και ύστερ' από τόσα γλυκά, πιότ'α, καπόνια,
και ύστερ' από τόσο χορό και άρμονία,
—Ω! τί χαρά και τρέλλα!— μ'ας ήλθαν και τ'α χιόνια,
και ξέρετε, τ'ο χιόνι σημαίνει ευτυχία.
Ειρήνη, τ'όση, και χιόνια πιό πολλά...
Χαρήτε, τ'ο χρόνου ν'α ήμαστε καλά.

Souris.

Η ΑΠΟΡΙΑ ΕΞΑΚΟΛΟΥΘΕΙ

Ο αυτός έντιμος και σεβαστός φίλος, ούτινος τ'ο
Μή Χάνεσαι έφιλοξένησε **μίαν άπορίαν**, έπανερχό-
μενος επί τ'ου αὐτοῦ ζητήματος διαβιβάζει ήμιν τ'α εξής.
«Έζητήσαμεν παρ'α τ'ου άρχηγού τ'ης αντιπολιτεύσεως
ν'α μάθωμεν ποίαν οὗτος και οί όμοφρονούντες αὐτῷ θ'α
ήκολούθουν όδόν, αν εὐθὺς μετ'α τόν κάταρτισμόν τ'ου
προσωρινού προεδρείου τ'ης Βουλῆς ήθελον βεβαιωθῇ ότι
δέν έχουσι τήν πλειονοψηφίαν, και πλειονοψηφίαν μάλιστα
κατ'α τ'α έν τῇ πρὸς αὐτόν άπευθυνθείση άπορί'α έκτι-
θέντα, ήτοι μετ'αξὺ τῶν εκ τῶν παλαιῶν έπαρχιῶν έ-
κλεχθέντων βουλευτῶν και εάν έν τοιαύτῃ περιπτώσει
ήθελον μείνει έν τῇ Βουλῇ συνεργαζόμενοι και έπικυ-
ρουντες τ'ας τ'ου ύπουργείου Κουμουνδούρου πράξεις, ας
έπ' αρχῆς έπολέμησαν, ή ήθελον άποσυρθῇ άφίνοντες
ήν ευθύνην, εις οὗς αὕτη άνήκει.

Και επί μ'εν τ'ης άπορίας μας εκείνης οὐδεμι'ας έτύ-
χουμεν άπαντήσεως, έννοήσαμεν όμως εκ τ'ης Ώρας, ότι
λί'ι ιδέαι εξ'ων έμφορεῖται ή αντιπολίτευσις κλίνουσι ν'α
δεχθῶσιν έν τῇ Βουλῇ τ'ους εκ Θεσσαλίας και Ήπειρου

προερχομένους βουλευτ'ας ένεκα τ'ου εκτάκτου δ'ηθεν τῶν
περιστάσεων και διότι κατ'α νέον πολιτικόν δύγμα δέν
θέλει ν'α τιμωρήσῃ τ'ους υίους δι'α τ'α σφάλματα τῶν
πατέρων. Τοῦτο δ'ε σκέπτεται ν'α πράξῃ άφ'ου δοθῇ ισχύς
νόμου εις τ'α σχετικ'α διατάγματα, τ'α εκδοθέντα έν τῇ
άπουσί'α τ'ης διαλυθείσης Βουλῆς.

Βεβαίως ή αντιπολίτευσις θ'α φρονῇ ότι ένα νομιμο-
ποιηθῇ ύπὸ τ'ης Βουλῆς ή θέσις τῶν δι'α παρανομιῶν
έκλεχθέντων εκείνων βουλευτῶν πρέπει ν'α δεθῇ ισχύς
νόμου 1) εις τ'ο περι διοικητικῆς διαίρέσεως διάταγμα
2) εις τ'ο περι δικαστικῆς διαίρέσεως τοιοῦτον 3) πρέπει
ν'α αναθεωρηθῇ και μεταρρυθμισθῇ ό περι εκλογῆς βου-
λευτῶν νόμος και 4) ν'α δοθῇ άπ'ασι τ'ούτοις όπισθενεργός
δύναμις.

Εάν λοιπόν τοιαῦτα σκέπτεται ή αντιπολίτευσις και
αν δι'α συζητήσεως ταῦτα γίνωσι δεκτ'α δέν θ'α συνεπι-
φέρουσι τάχα και τήν επικύρωσιν τῶν άπ' αρχῆς ως πα-
ρανόμω, και εκθέσμων ύπὸ τ'ης αντιπολιτεύσεως και τ'ου
άρχηγού αὐτῆς θεωρηθεισῶν και πολεμηθεισῶν πράξεων
τ'ου νῦν ύπουργείου;

Οί συλλαβόντες όπωςδῆποτε μίαν τοιαύτην ιδέαν ά-
ναντιρρήτως θ'α έσκέφθησαν και παρεδέχθησαν ότι πάντα
τ'α περι ὧν εἴρηται νομοθετήματα δύνανται τούλάχι-
στον ν'α εισαχθῶσι και συζητηθῶσι μόνον μετ'α τ'ας εξ-
λέξεις και τόν νόμιμον τ'ης βουλῆς κάταρτισμόν και
ήτι οὐδόλως δύνανται έν τοῖς πρὸς εξέλεξι'ιν τῶν εκλο-
γῶν σχηματισθησομένοις τμήμασι ν'α συμπεριληφθῶσι
και οί εκ Θεσσαλίας και Ήπειρου προερχόμενοι βουλευ-
ται, οἵτινες εκτὸς τῶν προρρηθέντων φέρουσιν έν τῇ εκ-
λογῇ αὐτῶν και τ'ο άμάρτημα, ότι έψηφοφορήθησαν ύπὸ
Όθωμανῶν, μ'η δόντων τόν όρκον τ'ου πολίτου και έπο-
μένως μ'η άποκτησάντων έτι τήν Έλληνικὴν ιθαγένειαν,
εξ'ων μάλιστα άνεδείχθησαν και δύο βουλευται. Άραγε
και τ'ο ζήτημα τοῦτο θέλει άποφασισθῇ νομοθετικῶς, έ-

ανάγκης μένουν στάσιμα ή και όπισθοδρομοῦσι, ως π. χ.
οί σπόγγοι, τ'α όστρακοειδῆ κ.τ.λ. Ένῶ οί εις τ'ας έναν-
τίας συνθήκας ευρισκόμενοι όργανισμοί τελειοποιούνται
σὺν τῷ χρόνῳ. Ότι δ'ε τ'ο Μέσον έπιδρ'α επί τ'ης μορφῆς,
τῶν φυσικῶν φυσιολογικῶν και χημικῶν ιδιοτήτων τῶν
άπλων και μικροσκοπικῶν όργανισμῶν, τοῦτο έναργῶς
άπέδειξαν και τ'α τελευταῖα πειράματα τ'ου Pasteur.

Εκ πάντων τ'ούτων εξ'άγεται ό μέγας βιολογικός νό-
μος, ό τ'ης έπιδράσεως δηλαδῇ τ'ης Φύσεως επί τ'ου άν-
θρώπου και τ'ούτου έπ' εκείνης καθ' όν «ή πρόοδος τ'ου
ανθρώπου εἶνε εις ευθείαν αναλογίαν μετ'α τῷ πλήθος τῶν
περιστάσεων τ'ου έξωτερικοῦ κόσμου τῶν έπιδρωσῶν έπ'
αὐτοῦ.»

Έχοντες ύπ' όψιν τόν μέγαν τοῦτον νόμον, δυνάμεθα
κάλλιον ν'α έννοήσωμεν τήν πρόοδον τ'ου ανδρὸς και τ'ο
στάσιμον τ'ης γυναικός· εάν δ'ε θελήσωμεν ν'α τόν έφαρ-
μόσωμεν και εις τ'α έθνη, θ'α έννοήσωμεν τήν πρόοδόν τι-
νων και τ'ο στάσιμον τῶν άλλων.

Επειδῇ ό ανήρ ένεκα τ'ης κτηθείσης ρώμης και τ'ου
υπερηφάνου ήθους του άνελάμβανε τήν υπεράσπισιν τ'ης
κοινοτήτος, εις ήν ανήκε, και εγγύμναζε βαθμηδόν τήν
διάνοιάν του φροντίζων περι τῶν καταλλήλων μέσων
τ'ης εξασφαλίσεως αὐτῆς και τ'ου ατόμου του, ένῶ άγω-
νιζόμενος τόν περι υπ'άρξεως άγῶνα ευρίσκετο εις έπαφήν

μετ'α πλειόνων σημείων τ'ης Φύσεως, ήτο φυσικόν ν'α λά-
βῃ τήν όδόν τ'ης προόδου.

Τούναντίον ή γυνή μ'η λαμβάνουσα ένεργόν μέρος εις
τήν διεύθυνσιν και τ'α συμφέροντα τ'ης κοινοτήτος ως εκ
τ'ης σωματικῆς και φυσιολογικῆς τ'ης καταστάσεως, ως
παρατηρεῖται και νῦν εις τε τ'α βάρβαρα έθνη και τ'α
πεπολιτισμένα τ'ης Ευρώπης, αλλά στρεφόμενη εις κύ-
κλον ένεργείας λίαν μικρόν διαγραφέντα ύπ' αὐτῆς τ'ης
φύσεως, μοιραίως έπρεπε ν'α καθυστερήσῃ εις τήν ανά-
πτυξιν, εις ήν βαθμηδόν άφίκετο ό ανήρ μετ'α τ'οσαύτης
ταχύτητος.

Εξετάσαντες μέχρι τ'ουδε τ'ους βιολογικούς και φυσιο-
λογικούς λόγους, δι' οὗς έπῆλθεν ή διαφορ'α τ'ου ήθους
και τ'ης διανοίας μετ'αξὺ τ'ου ανδρὸς και τ'ης γυναικός,
και έπομένως ή διάφορος θέσις αὐτῶν έν τῷ κόσμῳ τ'ού-
τῳ άνευ παρεμβάσεως οὐδεμι'ας εὐχῆς ή κατάρας θεοῦ
τινος, ως διατείνεται π'ας Δαμιάς, ας ίδωμεν έν ολί-
γοις ποία ήτο ή θέσις και ή τύχη τ'ης γυναικός παρ'α
τῷ ανδρῇ, ενόσφ οὗτος βαθμηδόν εβάδιζε πρὸς τόν πολι-
τισμόν, και διατῇ σὺν τῷ πολιτισμῷ ή ελευθερία τ'ης γυ-
ναικός περιωρίζετο και ή δικαιοδική αὐτῆς κατ'αστάσις
εγίνετο πολὺ υποδεεστέρα τ'ης τ'ου ανδρὸς, ή μάλλον ή
διαφορ'α εγίνετο καταφανεστέρα.

(Επεται συνέχεια)